

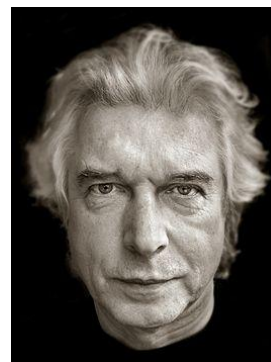
13^e zondag door het jaar 1-2 juli 2023

**—
decanaat Poperinge**

Als aperitief: De reiziger – Boudewijn de Groot

<https://www.youtube.com/watch?v=DJd5TkrIccc>

Geef de reiziger een stoel,
geef hem brood en droge kleren,
laat hem zitten bij de haard.
Hij is overal geweest,
hij die alles heeft verloren,
hij die nooit iets heeft bewaard.
Haal flessen uit de kelder
en haal muziek in huis.
Laat iedereen het horen:
de reiziger is thuis.

Geef de reiziger het woord,
laat de reiziger vertellen.
Maar hij schudt zijn hoofd en wacht.
Hij heeft overal gezocht,
hij heeft nergens iets gevonden
en hij heeft niets meegebracht.
Hij zegt: ik ben veranderd,
ik ben hier niet meer thuis.
Maar laat de kinderen komen,
de kinderen van dit huis.

Laat de kinderen komen,
laat de kinderen komen,
ik heb aan ze gedacht.
Ze zullen mij niet kennen
en ze zullen mij niets vragen.
Ze hebben niets verwacht.

En niemand zal begrijpen
wat ik doen kom in dit huis.
Maar de kinderen zullen zeggen:
de reiziger is thuis.

Geef de reiziger een stoel...

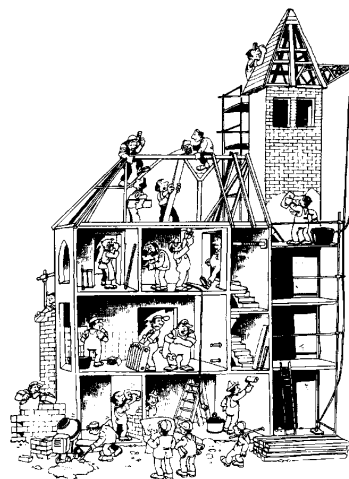
Lied: Zomaar een dak

<https://www.youtube.com/watch?v=9CkP90TrEBI>

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen,
speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnen gaan om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen
diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien,
onthouden, spreken voort
Gods vrij en lichtend Woord.

Tafel van Een, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Inleiding

Misschien vragen we ons wel eens af
hoe we God een plek kunnen geven in ons leven.
Misschien ook niet, omdat we Hem niet meer zo zien zitten.
En ondertussen... zit God op onze drempel:
als een mens op de vlucht vraagt Hij om asiel,
om bad en bed, om werk en brood, om mensenrechten.

God is ongezien aanwezig
in iedere man en iedere vrouw die geen land, geen huis,
geen eten en geen drinken heeft.
Hij komt ons tegemoet meestal onverwacht, op ongelegen tijden,
Hij rekent op onze gastvrijheid en fluistert in ons oor:
"Al wat je voor hén doet, heb je voor Mij gedaan.
Al wat je hun onthoudt, heb je Mij onthouden".

Diezelfde God nodigt ons hier aan tafel.
Gast en Gastheer tegelijk toont Hij ons hoe wij, net als Hij,
ons leven moeten breken en delen met en voor elkaar.

Vraag om ontferming:

God, Vader van alle mensen,
onze gastvrijheid is soms zo beperkt en berekend.
Heer, ontferm U over ons.

Zoon van de levende God,
wij hebben U te weinig herkend en gediend
in mensen om ons heen.
Christus, ontferm U over ons.

God, Vader van alle mensen,
uw mensen willen we zijn.
Geef ons de kracht opnieuw te beginnen.
Heer, ontferm U over ons.

Lofzang

Eer aan God in de hoge.

Wij loven U, Vader,
scheppende Kracht,
Bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus,
Zoon van God,
Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest,
Vuur, brandende Liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren
naar het Woord van God
en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.

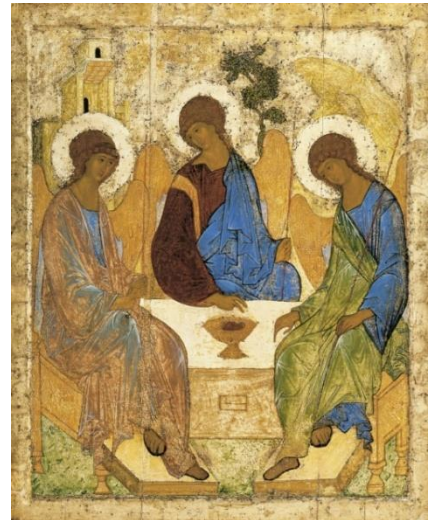
Vrede op aarde
en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed

Barmhartige God,
op velerlei wijzen spreekt U ons aan.
In mensen komt U ons tegemoet.
In hun gelaat kunnen wij U zien.
Wij bidden U
dat wij niet voorbijgaan aan deze ontmoetingen met U
en dat wij luisteren naar iedere stem
die ons spreekt over U
die met Jezus Christus, uw Zoon,
en de heilige Geest leeft in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eerste lezing: Uit het tweede boek der koningen (2 Kon. 4, 8-11, 14-16a)

8 Op een dag kwam de profeet Elisa langs Sunem.
Daar woonde een welgestelde vrouw
die hem met aandrang uitnodigde om bij haar te komen eten.
En iedere keer als hij daar in de buurt kwam, ging hij daar eten.
9 Daarom zei de vrouw tegen haar man:
'Luister eens, ik heb gemerkt dat de man die altijd bij ons aankomt,
een heilige man van God is.
10 Laten we op ons huis een kleine kamer voor hem metselen
en er een bed, een tafel, een stoel en een lamp in zetten;
als hij dan bij ons aankomt kan hij daar zijn intrek nemen.'
11 Toen Elisa er dus op een dag weer aankwam,

kon hij de bovenkamer betrekken en gaan rusten.

14 Hierop vroeg Elisa:

`Kunnen we dan werkelijk niets voor haar doen?'

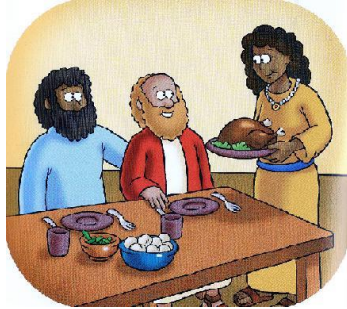
Gechazi antwoordde: `Zij heeft helaas geen zoon en haar man is oud.'

15 Toen riep hij: `Roep haar.'

Hij riep haar en zij bleef in de deuropening staan.

16 En Elisa zei:

`Volgend jaar om deze tijd zult u een zoon aan uw hart drukken.'

psalm: Ps. 89 (88) 2-3, 16-17, 18-19

Refrein: Uw gunsten, Heer, wil ik bezingen.

Uw gunsten, Heer, wil ik bezingen,
uw trouw verkondigen aan elk geslacht.

Gij hebt gezegd: mijn gunt blijft eeuwig duren,
de hemel is de grondslag van mijn trouw.

Gelukkig is het volk dat weet wat blijdschap is,
omdat het leeft, Heer, in het licht van uw gelaat.

Van dag tot dag vertrouwt het op uw Naam,
vindt het zijn kracht in uw gerechtigheid.

Want Gij zijt onze roem en onze sterkte,
uw gunst maakt ons tot een groot en machtig volk.

Want van de Heer ontvingen wij ons schild,
de Heilige van Israël gaf ons een koning.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 6, 3-4, 8-11)

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

3 Weet u niet dat wij door de doop,
die ons één heeft gemaakt met Christus Jezus,
delen in zijn dood?

4 Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven,
opdat ook wij, zoals Christus door de macht van zijn Vader
uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden gaan leiden.

8 Indien wij met Christus gestorven zijn,
geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.

9 Want wij weten dat Christus, eenmaal uit de doden opgewekt,

niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem.

10 Door de dood die Hij is gestorven,
heeft Hij afgerekend met de zonde, eens en voorgoed;
het leven dat Hij leeft, heeft alleen met God van doen.

11 Zo moet u ook uzelf beschouwen:
als dood voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus.

Lied: Wie zijn leven niet wil geven

<https://www.youtube.com/watch?v=WoW6YDoIsDs>

Wie zijn leven niet wil geven,
niet wil delen met zo velen,
met een ander, gaat verloren

Wie wil geven wat hij heeft,
die zal leven opgegeten,
die zal weten dat hij leeft.

Evangelie: Uit het Mattheüsevangelie (Mt. 10, 37-42)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

Jezus zei tot zijn apostelen:

37 Wie meer houdt van zijn vader of moeder dan van Mij,
is Mij niet waard. Wie meer houdt van zijn zoon of dochter dan van Mij,
is Mij niet waard.

38 Wie zijn kruis niet opneemt en Mij niet volgt, is Mij niet waard.

39 Wie zijn leven vindt, zal het verliezen,
en wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het vinden.

40 Wie jullie ontvangt, ontvangt Mij,
en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem die Mij gezonden heeft.

41 Wie een profeet ontvangt omdat het een profeet is,
krijgt het loon van een profeet,
en wie een rechtvaardige opneemt omdat het een rechtvaardige is,
krijgt het loon van een rechtvaardige.

42 Wie één van deze kleinen een beker koud water geeft
omdat het een leerling is,
Ik verzeker jullie, zijn loon zal hem niet ontgaan.'

Overweging(en)

Bij het overwegen van de lezingen die ons worden aangeboden net voor de vakantieperiode blijft één gedachte, één woord mij beroeren. **Opnemen, ontvangen.** De vrouw uit de eerste lezing maakt een kamer vrij voor een profeet die zo af en toe langs komt. Ze neemt hem op opdat hij in alle vrijheid tot rust zou komen. In de tweede lezing gaat het over Christus een plaats geven in je leven. In het evangelie spreekt Mattheüs over de mens die in het leven heel wat meemaakt als hij God binnenlaat in het hart. Het kan ervaren worden als een kruis. De evangelist schetst Jezus als diegene die oproept om meer te doen dan geloof belijden met woorden. Elkaar opnemen in liefde en respect, in verdraagzaamheid en vertrouwen vanuit een Godsverbondenheid. Wie alleen leeft voor zichzelf zal op den duur geen leven meer hebben. Die mens zal afgesneden geraken van anderen want alle aandacht gaat naar zelfbehoud. Zo verliest hij het leven. Wie echter loslaat wat de blik verengt – macht, bezit, eigen gelijk- , wie ruimte geeft aan de God van Jezus zal met liefde familie opnemen, zal met aandacht noden voorkomen van wie

met hem/haar leven. Onze vakantie komt van het woord vacare wat wil zeggen: je vrij maken voor, vrij zijn voor. De komende vakantieperiode mag een uitnodiging zijn om tijd vrij te maken, om stil te staan bij onze relaties. Vakantietijd is **aandacht** tijd. Aandacht voor het kleine gebaar dat uitgaat van Jezus' enige gebod de liefde. Een warme schouderklop, een luisterend oor, meevoelen, meegenieten, mee treuren ook, aandacht voor mensen die geen vakantie kunnen nemen om allerlei redenen.

Jonge mensen hebben nood om nieuwe dingen te ontdekken, nieuwe ervaringen op te doen. Jongeren zetten zich in om anderen op te nemen en hen hun tijd te geven. Spel en avontuur, genieten en bezinnen, verantwoordelijkheid opnemen en graag zien. Het zijn ingrediënten voor de kampen, plein- en jeugdwerkingen, geloofsdagen. Met hun aandacht geven ze te kennen dat iedereen meetelt, dat graag zien de grond is van hun zijn.

Veel pelgrims gaan op tocht, hebben aandacht voor wat onverwacht op hen afkomt. Het kan de pracht van de natuur zijn, een medetochtgenoot, het wel en wee van het op weg zijn. Ze ervaren dit als een geschenk. Ze hopen ook dat ze gastvrij worden ontvangen onderweg. Het verhaal van pelgrims liegt er niet om. Er is de blijdschap om opgenomen te worden in de kring van ongekende huisgenoten, om niet. Er zijn de ontvangers die trekkers binnenlaten en hen een glas water aanbieden, of een eenvoudige maaltijd voorzetten. Misschien geven ze voor even een ruimte om te slapen en tot rust te komen. Luisteren en beluisterd worden, wie je ook zijt. Hoe dicht ligt dit verhaal bij dat van de eerste lezing?!! De profeet is een doodgewone man of vrouw die we toevallig mogen ontmoeten op onze weg, maar die ons een woord spreekt dat ons heel diep raakt, op het juiste ogenblik. Er zijn mensen die diep verbonden leven met God. Een woord van hen kan ons God laten spreken. God de grote schenker maakt vrij en gelukkig. Onthaal ik God in mezelf zodat ik gast-vrij kan zijn voor anderen?

Wat je ook onderneemt in de vrije tijd, wat vakantie ook moge zijn, je hebt altijd de keuze om los te laten wat als ballast aanvoelt en open te staan voor nieuwe horizonten en nieuwe ontmoetingen, hoe vluchtig ook. Je mag tijd nemen om op een rijtje te zetten van waaruit je leeft, welke je bron is om te doen wat goed is voor anderen en voor jezelf! Is God de bron? Jezus zegt vandaag dat we onze familie niet moeten vergeten maar dat we hen vanuit de liefde van God mogen verwelkomen en ontvangen. Dat wil zeggen als een geschenk én opgave. Sommige relaties zijn niet altijd en steeds even duidelijk als een geschenk te ervaren. Dat dit niet makkelijk is noemen we een kruis. Er zijn mensen die dit met hun leven moeten bekopen zoals de Heilige Godelieve. Zij vergat niet de Bron die haar het leven schonk. Wie weet vind je op 9 juli de tijd om naar de processie te gaan in Gistel. Misschien bid je mee langs de weg die boetelingen, met een kruis op de schouders, afleggen in de Boetprocessie in Veurne op zondag 30 juli. In ieder geval wens ik iedereen de gastvrijheid van God toe. (Ann Vanraes)

Bij de eerste lezing ... (pr. Geert Dedecker)

Over het loon van de profeet, en de vrucht van gastvrijheid en 'goed gezelschap'...

Die rijke mevrouw uit Sunem en haar man (maar die wordt amper genoemd in het verhaal) hebben een huisvriend, Elisa. Een boerenjongen die door de grote profeet Elia ('Jahwe is mijn God'!) werd aangewezen als zijn opvolger. Die vriendschap gaat op de duur zo ver, dat ze op het dak van hun riante woning een apart kamertje laten bouwen voor hem. De vrouw meubileert het met een bed om op te rusten, een tafel, een stoel en een lamp, opdat hij er kan lezen en schrijven. Een fornuis of kachel is niet nodig want voor zijn eten en drinken wordt beneden wel gezorgd.

Dat is nog eens een voorbeeld van echte gastvrijheid en vriendschap! Ze wil geen beslag leggen op hun huisvriend, hij kan komen en gaan wanneer hij wil, hij kan werken zolang hij dat zelf nodig vindt en hoeft zich geen zorgen te maken over huishoudelijke zaken. Telkens wanneer de profeet in de buurt is, kan hij daar altijd terecht in dat

appartementje voor 'Bed and breakfast' – 'Zimmer frei' staat er bij wijze van spreken voortaan op het uithangbord van hun villa langs de straat geschreven...
Waarom doet die vrouw dat allemaal? Zelf geeft ze antwoord op die vraag: 'Luister eens', zegt ze tegen haar man, 'ik heb gemerkt dat hij die altijd bij ons aan huis komt, een heilige man Gods is.' Ze doet het dus omdat hij een profeet is. Je zou haast bij jezelf denken: weet ze dan al wat voor goeds Jezus daar later over zal zeggen: 'Wie een profeet opneemt omdat het een profeet is, zal ook het loon van een profeet ontvangen...' (Matt. 10,41). Zou ze daar misschien op uit zijn geweest? Gastvrij zijn om er zelf beter van te worden? Investeren in die logeerkamer, om er vroeg of laat een soort geestelijke rente van te plukken? Nee, ik denk niet dat ze daar op uit is. Uit haar hele houding blijkt dat ze op geen enkele manier de aanwezigheid van de profeet 'claimt' of hem wil uitbuiten.

Ze valt hem zelfs niet eens lastig met haar eigen probleem. De man Gods heeft warempel al genoeg aan zijn hoofd, vindt ze. Maar op een keer stort ze haar hart wel uit bij zijn knecht. Tegenover hem uit ze haar droefheid over het feit dat haar huwelijk kinderloos is gebleven. Zij mankeert waarachtig alle toekomstperspectief, die rijke mevrouw uit Sunem. Alle huiselijke gezelligheid in de kleine kring van haar besloten gezinnetje loopt uit op niets.

Natuurlijk komt dat, via de knecht, toch wel ter ore van de profeet. De man Gods verklaart dan plechtig, dat zij en haar man over een jaar een zoon zullen hebben. Dat is nu eenmaal – bijbels gezien – altijd het loon van de profeet en de vrucht van zoveel gastvrijheid in 'goed gezelschap'! Straks komt er een kind in hun midden, van Godswege. Er zal zienderogen toekomst groeien; er is onmiskenbaar iets van 'leven in overvloed' in het verschiet, te midden van de leegte.

Wanneer de vrouw later – weduwe geworden - omwille van een hongersnood zeven jaar lang het land uitvlucht en daarna weer terugkomt naar haar huis en thuis, hangt daar – dank zij de profeet - nog steeds dat bordje met 'Zimmer frei' en 'Bed and breakfast' aan de deur. Elisa himself zorgt er dan voor dat zij haar huis en grond terugkrijgt, en dat haar recht wordt gedaan. Ook dat is het loon van een profeet: gerechtigheid, niet overgeleverd zijn aan onrecht, willekeur en het recht van de sterkste (zie 2 Koningen 8, 1-6).

Dit oude verhaal komt, vlak na Wereldvluchtelingendag waarachtig vanuit de hemel met goed nieuws, met 'evangelie' naar ons toegewaaid, en meldt ons met grote vreugde: Ja waarlijk, ieder die wij in ons huis en in ons gezelschap binnenlaten, kan een profeet zijn – iemand die ons iets te zeggen heeft van Godswege, sprekend met 'His Master's Voice'. En ook nog dit: alleen waar openheid heerst in een geest van gastvrijheid, groeit toekomstperspectief. De vrouw uit Sunem heeft het aan den lijve ondervonden...

'Thuis':

Het hoeft geen muur te zijn
met ruit en dak.
Het mag van hout
of rots
of klei
of blad
of ijs.

Een boot op het water
ja, een wagen op reis.
Een hutje mag,
een hol
of een paleis.
Een schelp van slak,
een nest op tak.
In Paramaribo
of Praag

of in Parijs.

Als er maar iemand is
die roept: 'Kom thuis!'

Ik zal het wel verstaan.
Want elke taal
bedoelt hetzelfde huis... (Ted van Lieshout)

Woorden van geloof

naar Abt A. Baeten (Abdij Heeswijk)

Ik geloof in een Kerk
die haar deuren wijd open zet,
waar iedereen welkom is
en niemand wordt buitengesloten.

Ik geloof in een Kerk die geen onderscheid maakt
tussen man en vrouw,
tussen mensen van verschillende geaardheid.
Waar iedereen heilig is en zondig tegelijk.
Ik geloof in een Kerk die geen rangen en standen kent,
maar waar allen, van hoog tot laag,
zusters en broeders zijn van elkaar.

Ik geloof in een Kerk die haar eigen grenzen overschrijdt
en een tafel bereidt voor allen
die zich tot Jezus Christus bekennen.

Ik geloof in een Kerk die het Woord van God in dialoog belijdt
en waar communie hand in hand gaat met communicatie.
Ik geloof in een Kerk die niet heerst, maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,
die niet denkt aan eigen roem,
maar de kleinen eert en hen optilt
uit hun vernedering.

Ik geloof in een Kerk die op uittocht is uit het land
van slavernij, en op weg is naar werkelijke bevrijding voor allen.
Ik geloof in een Kerk die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop die in haar leeft. Amen.

Voorbeden

Bidden wij voor allen die de kunst van gastvrijheid verstaan en beoefenen.
Dat zij daarom gewaardeerd en gezegend worden.
Dat ze op die manier voor anderen toekomst openen.
Laten wij bidden...

Bidden we voor de 'vreemden' van allerlei slag:
vluchtelingen, daklozen, zoekers naar een plek om te leven,
de onvermoede profeten in ons midden.
Dat zij niet oplopen tegen een muur van wantrouwen.
Dat wij hen mogen zien als 'gezondenen'
door wie God ons wil doen groeien in medemenselijkheid.
Laten wij bidden...

Bidden we dat dit land een meer evangelische mentaliteit mag ontwikkelen en dat de wrevel tegen vreemdelingen moge wegebben.
Dat de oorzaken van die vooroordelen mogen onderkend worden en dat wij de wil opbrengen om daaraan echt iets te doen.
Laten wij bidden...

Bidden we voor hen die op reis zijn of die binnenkort met vakantie vertrekken.
Dat genieten van andermans gastvrijheid hun deugd mag doen.
Dat zij weer behouden mogen thuiskomen.
Laten wij bidden...

Ofwel:

Laten we bidden tot God,
in wiens huis plaats is voor velen.

Om huizen waarin jong en oud
op elkaar betrokken zijn
in wederzijdse aanvaarding,
behulpzaamheid en bemoediging.

Om huizen met open deuren
naar de omgeving,
haarden van gastvrijheid
en schuilplaatsen voor de mensen
die van huis en haard zijn verjaagd.

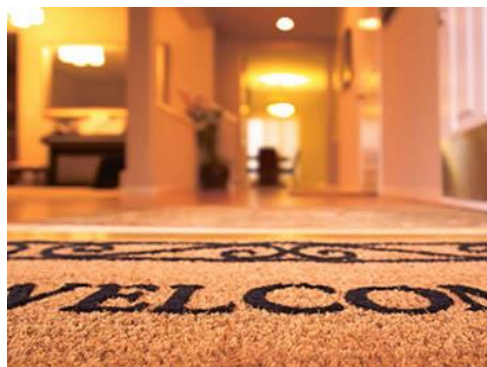
Om huizen waarin zieken, gehandicapten
en mensen die zichzelf niet kunnen redden,
verzorging en begeleiding ontvangen
en waar ze gezelligheid kunnen beleven.

Om huizen en plaatsen waar jongeren
hun vrije tijd kunnen doorbrengen
met activiteiten die hen aanspreken,
en waar ze spelenderwijs
maatschappelijke vaardigheden aanleren.

Om huizen waarin de daklozen en zwervers
beschutting vinden tegen de kou,
een bed om te slapen,
een tafel om te eten
en mensen die naar hen luisteren.

Om huizen voor God,
waarin gebeden en gevierd kan worden
en waar mensen in de stilte
hun noden en verlangens
aan Hem kenbaar kunnen maken.

Heer onze God,
in mensen komt Gij ons tegemoet,
in hun gelaat kunnen wij U herkennen.
Gij leert ons dat iedere vreemdeling
die bij ons binnenkomt Uw profeet kan zijn,
een engel, een boodschapper
die zegt dat Gij nog altijd op zoek zijt

naar een plek om bij de mensen te wonen.
Wij willen daarom delen al wat wij hebben en zijn
en zo samen werken
aan een wereld waar ieder mensenkind
kan thuiskomen en geborgen zijn. Amen. (Geert Dedecker)

Lied: Ik zal niet rusten

<https://www.youtube.com/watch?v=EaK6WwC0E00>

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal op mijn bed niet slapen,
ik zal mijn ogen niet dicht doen, ik zal niet rusten, geen ogenblik;
voordat ik heb gevonden een plek waar Hij wonen kan,
een plaats om te rusten voor Hem, die God is, de enige ware.

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal mijn ogen niet dicht doen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik, ik mag versmachten van de dorst,
tot ik gevonden heb een plek waar de doden leven,
een plaats waar recht wordt gedaan aan de verworpenen der aarde.

Gebed over de gaven

Heer, onze God,
in mensen komt U ons tegemoet,
in hun gelaat kunnen wij U herkennen.
Wij zetten alvast wat brood op tafel
en een beker met wijn.
Want iedere vreemdeling die bij ons binnenkomt
kan uw profeet zijn,
een engel, een boodschapper
die zegt dat U nog altijd op zoek bent
naar een plek om bij de mensen te wonen.
Wij willen daarom delen
wat wij hebben en wie zijn
en zo samenwerken
aan een wereld waar ieder mensenkind
kan thuiskomen en geborgen zijn bij U. Amen.

Felix De Boeck, *zelfgave*

Groot Dankgebed

Heer onze God,
Schepper van hemel en aarde,
wij danken U
voor alles wat leeft en ademhaalt,
voor het licht van deze dag,
voor het geluk en de liefde
die in ons midden ontstaan;
voor mensen die, zoals U,
ons trouw blijven in dagen van lief en leed.
Wij zeggen U dank voor die ene Mens,
Jezus van Nazareth, uw Zoon.
Hij is uw Evenbeeld
omdat Hij er is voor de minste van de mensen.
Hij is er ook voor hen
die het goed hebben in dit leven,

door hen voor te gaan
in een leven van dienstbaarheid tot in de dood.
Daarom zeggen wij U van harte dank
en aanbidden U met de woorden:

Heilig, heilig, heilig de Heer,...

Roep ons op, Vader,
om heilig en goed te zijn
zoals het uw wil is geweest
op de dag dat U de mens geschapen hebt;
dat wij worden zoals U:
liefde die de wereld schept en draagt
en die zo rijk is dat zij overstroomt in allen.

Roep ons op,
tot gehoorzaamheid en nederigheid;
doe ons luisteren, maak ons aandachtig
voor het woord van Jezus Christus,
die Mens geworden is om U te dienen,
die gehoorzaam was tot het uiterste
en daarom, sinds zijn dood, verrijzenis en hemelvaart
verheerlijkt wordt door allen die zijn naam dragen.

Roep ons op door uw scheppend Woord, Vader,
tot kracht en sterkte,
dat wij elkaar elke dag opnieuw
kunnen bezielen en dragen,
zoals U ons draagt en in leven houdt;
dat wij, zoals uw Zoon,
een steun kunnen zijn
voor alle zwakken en eenzamen op onze weg;
dat wij, gesterkt door zijn Woord en Brood,
elkaar kunnen dragen in uren van nood,
als ons kruis zwaar wordt en wij hulp nodig hebben.
Roep ons op, Vader, tot één gemeenschap
door deel te hebben aan het Lichaam en het Bloed van uw Zoon.

Roep ons tot gemeenschap met Hem
in het brood dat Hij dankbaar heeft gebroken
met de woorden:

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood
en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Roep ons op, God van liefde,
tot dankbaarheid voor de gemeenschap met U,
met elkaar en met alle mensen
die ons tot hier hebben geleid;
die nog met ons meegaan
in geloof, hoop en liefde,
of die ons blijven begeleiden
vanuit uw heerlijkheid
waarheen zij ons zijn voorgegaan.

Roep ons op, Vader,
tot de volle menselijkheid
van uw Zoon Jezus Christus,
die de zieken geneest,
de zonden vergeeft,
de hongerigen spijzigt,
de kleinen tot zich roept,
en voor iedereen woorden heeft
van eeuwig leven;
die ons zijn Geest zendt
om de weg vrij te maken
naar vrede en geluk onder de mensen.
Daarvoor blijven wij U danken
en verheerlijken:
met en door Christus de Heer,
vandaag en alle dagen die U ons geeft. Amen.

Onze Vader

Door zijn vriend-zijn voor de anderen, zijn goedheid en gastvrijheid,
door zijn geloof in mensen,
heeft Jezus ons willen bekeren tot kinderen van dezelfde Vader.
Tot Hem mogen wij bidden:

Onze Vader,...

Wanneer wij biddend en zegenend omgaan met elkaar,
elkaars lasten dragen, elkaars vreugden delen,
en geloven dat God het zo heeft bedoeld
toen Hij destijds de mensenwereld schiep,
zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

Heer Jezus,
wij kunnen maar echt uw leerlingen zijn
als wij leven zoals U het ons hebt voorgeleefd:
mild, en goed, met aandacht vooral voor de kleinen
en de mensen die aan de rand van de maatschappij leven.
Als wij hun een rechtvaardige plaats geven,
dan zal uw Rijk van vrede meer werkelijkheid worden.
De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

De Heer zegt:
"Wie zijn leven probeert te behouden,
zal het verliezen,
maar wie zijn leven verliest omwille van Mij,
die zal het behouden."
In Brood en Wijn verliest de Heer zijn leven aan ons,
om ons in staat te stellen ons leven te verliezen aan elkaar.
Gelukkig zijn wij, die genodigd zijn aan zijn tafel:
Heer, ik ben niet waardig...

Communielied(-eren): Gij komt tot ons gans onverwacht (ZJ 715)

<https://www.youtube.com/watch?v=9c8v2D9GbXY>

Gij komt tot ons, gans onverwacht, in alle mooie dingen,
in bloemen, in de zonneprijs, in 't lied dat wij nu zingen,
in 't brood dat op de tafel staat,
in 't hart dat dankbaar slaat, in duizend duizend dingen.

Gij komt tot ons in 't morgenuur, in dauw van nieuwe dingen,
in 't kind dat lacht, in licht en vuur, in 't lied dat wij U zingen,
in 't woord dat Gij nu tot ons spreekt,
in 't brood dat Gij hier met ons breekt, in duizend, duizend dingen.

Gij komt tot ons in heel de dag, in arbeid aan de dingen,
in zorg en vreugde, pijn en lach, in 't lied dat wij dan zingen,
in liefde ook van man en vrouw,
in vriendschap, vrede en in trouw, in duizend, duizend dingen.

Gij komt tot ons als 't avond is, in 't sterven van de dingen,
in 't afscheid dat het laatste is, in 't lied dat wij niet zingen.
Op 't woord dat Gij spreekt
hopen wij; uw liefde is ons toch nabij in duizend, duizend dingen.

ofwel: Wonen overal nergens thuis

Wonen overal nergens thuis,
aarde, mijn aarde, mijn moeders huis.
Vallende sterren, de schim van de maan,
mensen die opstaan en leven gaan,
mensen, veel geluk.

Wonen overal nergens thuis,
handel en wandel en huis na huis.
Loven en bieden op waarheid en waan
wagen en winnen en verder gaan,
mensen veel geluk.

Wonen overal nergens thuis,
aarde mijn hemel, mijn vadershuis.
Stijgende sterren, de lach van de maan
mensen die dromend een stem verstaan,
mensen veel geluk.

<https://www.youtube.com/watch?v=Tnf-dBPmoC8>

Met elke strofe van dit lied zingen we een diep verlangen uit: wonen overal thuis. De schwung waarmee we het zingen doet ons bijna vergeten dat er een vierde woord staat dat telkens anders is: Wonen overal nergens thuis, dan overal even thuis en op het eind overal bijna thuis.

Bij je geboorte, moet alles nog beginnen, nog nergens thuis. Wanneer het leven goed op dreef is wordt het hectisch en ben je overal even thuis. En aan het eind van je leven lonkt perspectief van bijna thuis bij de hemelse vader.

De volgende zinnen bevestigen dat: Bij geboorte kom je thuis op de aarde, meestal in 't moederhuis – je krijgt jouw plek op aarde bij je moeder thuis. In de tweede strofe merk je de drukte van het leven: handel en wandel, huis na huis... dat kunnen alle huizen en gebouwen zijn waarin je voor korte of langere termijn leeft: het huis waar je schoolloopt,

*waar je werkt, met vakantie bent. En verder ziekenhuis, justitiehuis, woonzorgcentrum, de kerk of moskee of club waar je overal even thuis bent.
In de derde strofe een oud beeld: God in een hemel boven deze aarde waar je als ouder wordende mens bijna thuis mag komen.*

In de eerste en derde strofe is er sprake van aarde en huis, aarde mijn aarde/hemel.. mijn moederhuis/vaderhuis, in de 2de strofe is die aarde verdwenen... het lijkt alsof je in deze levensfase niet echt 'woont' maar zo druk in de weer bent dat je niet 'geaard' bent, slecht even thuis.

Iets raadselachtiger zinnen volgen:

Eerst vallende sterren de schim van de maan. Vallende sterren, dan mag je een wens doen. Vanuit het veilige moederhuis starten met een rugzak vol wensen en verlangens voor het leven dat gaat beginnen, mensen die opstaan en leven gaan. De maansikkel van het eerste kwartier, een schim, vanzelfsprekend onopvallend aanwezig.

We slaan de 2de strofe even over.

In de derde strofe zijn het stijgende sterren en een lachende maan – vreemd... Een vallende ster tot daar... maar een stijgende? Het gaat niet over één of andere mediaster vermoed ik... Suggereert Oosterhuis met deze onmogelijkheden dat dood en geloof in leven na de dood on-voorstelbaar zijn en dat je er bijgevolg niets zinnigs over kan zeggen? Er klinkt verlangen door naar iets 'goeds', iets veilig, iets om naar uit te kijken. De lachende volle maan heeft iets gastvrij en ontwapenend en kan voor het volle leven staan ...of voor God die ons opwacht? Mensen die dromend een stem verstaan. Misschien moet je een zekere leeftijd of levenswijsheid opgedaan hebben om deze beelden te kunnen verstaan en die stem te horen die over de grens van de dood heen klinkt.

Keren we terug naar de 2de strofe.

Hier raast het leven door: handel en wandel, loven en bieden op waarheid en waan, wagen en winnen en verder gaan –de mens heeft alles zelf in handen. Dominant markteconomisch denken: handel, loven en bieden, risico nemen en winst maken, maar ook waan versus waarheid. Tegelijk zijn het bijna pietluttigheden door het snelle zingen van deze begrippen en door de slotwoorden ...en verder gaan – ook die rush gaat voorbij.

En... elke strofe eindigt met een wens: sjaloom, mensen veel geluk. Of het leven nog voor je ligt, of je midden in de hectiek van het leven staat of wanneer je terug mag kijken op een gevuld leven: mensen veel geluk!

Opdat wij allen mogen wonen: overal en nergens, bijna, voor even, ...maar wel 'thuis'.

zie: <https://www.dominicusgent.be/2019/03/06/wonen-overal-nergens-thuis-over-wonen-4/>

Slotgebed

Barmhartige, nabije en gastvrije God,
bij U is er steeds plaats voor ons.
Naar ieder van ons ziet U om.
Zoals wij zijn, zo hebt U ons lief.
In U weten wij ons geborgen.
Als wij uw stem niet verstaan,
als wij het oude vertrouwde niet durven loslaten,
zelfs dan port U ons aan.
Als wij denken U niet waard te zijn,
als wij uw Zoon Jezus niet volgen,
ook dan sluit U ons liefdevol in uw gastvrije hart.
Daarvoor zeggen wij U dank, van ganser harte. Amen.

Zending en zegen (Marinus van den Berg)

Gezegend zijn de huizen,
waar de deuren niet gesloten blijven,
waar brood en tijd gedeeld worden
met wie ontredderd zijn,
zoeken naar rust en houvast.

Gezegend zijn de huizen,
waar mensen niet alleen maar leven voor zichzelf,
maar leven delen met elkaar
en met hen die aankloppen aan hun deur.

Gezegend zijn de handen van hen
die zorgvuldig doen wat nodig is.
Gezegend zijn de handen van hen
die het eenvoudige doen
opdat het leven leefbaar en menswaardig blijft.

Gezegend zijn zij die innerlijke ruimte hebben
om het verhaal te ontvangen
van wie gestrand zijn op de levensweg
en zoeken naar het oor van een medemens
om gehoord te worden.

Gezegend zijn zij in de Naam van de Eeuwige,
Die niet zal vergeten wie vreemde gasten uitnodigt aan zijn tafel,
maar Die hen toekomst schenkt en leven in overvloed...

Zegene ons dan onze God,
wanneer wij aan mensen in nood
een open huis en een open hart willen reiken
en wanneer we samen vechten tegen de uitsluiting van zovelen
in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Dessertje:

Ik kwam bij jullie binnen,
heel even maar, om goeie dag te zeggen.
Ik had bloemen meegebracht
om niet met lege handen te staan.
Je hielp me over de drempel heen,
en je bracht me bij jullie thuis.
Ik mocht de rijkdom proeven van eenvoud,
van verbondenheid die vrijmaakt.
Er was niet veel in huis, zei je,
maar met dat niets heb jij een feest gemaakt.
Je luisteren deed mij uitspreken
en in je woorden bespeurde ik de bijklank van aanvaarding.
Meer dan ik kon geven kreeg ik bij jou mezelf terug.
In mij is iets veranderd,
ik ga verder als een ander mens,
langs nieuwe wegen.

